

Warszawa, dnia 13 marca 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 624/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Anna Tarasiuk

przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 21 grudnia 2017 r., 4 stycznia 2018 r. i 28 lutego 2018 r.

sprawy J. K. syna J. i H., ur. (...) w L. oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 2 marca 2017 r. sygn. akt II K 99/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie z pkt II i w zamian za to J. K. uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt 2 a/o eliminując z opisu czynu podane wartości jednostkowe poszczególnych przedmiotów i przyjmując, że wymienione w tym zarzucie przedmioty w postaci: laptopa H., roweru górskiego, kasku ochronnego, odtwarzacza marki G. roweru górskiego (...), konsoli (...) 13 płyt na konsolę (...), skanera i drukarki, tableta G., oraz laptopa marki S., a także torby podróźnej stanowiły własność D. K. (1) i wartość tych przedmiotów wyniosła nie mniej niż 4.100 złotych, zaś łączna suma strat na szkodę K. K. i D. K. (1) wyniosła co najmniej 22.772,16 złotych i za tak opisany czyn na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zb z art. 278 § 1 k.k. w zb z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

2. uchyla rozstrzygnięcie z pkt III i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego J. K. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza nową karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

3. uchyla rozstrzygnięcie z pkt IV i na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. K. kwoty 17.328,54 (siedemnaście tysięcy trzysta dwadzieścia osiem 54/100) złotych, a na rzecz D. K. (1) kwoty 4.100 (cztery tysiące sto) złotych;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zwalnia oskarżonego J. K. od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. N. kwotę 619,92 złotych obejmującą wynagrodzenie za obronę oskarżonego z urzędu w Instancji Odwoławczej oraz podatek VAT.

Sygn. akt VI Ka 624/17

UZASADNIENIE

J. K. został oskarżony o dwa czyny: stanowiący przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Pierwszy z czynów miał polegać na tym, że w bliżej nieustalonym dniu w okresie 2008-2009 roku w miejscowości G. (...), gm. P., pow. (...), woj. (...) z budynku mieszkalnego J. K. zabrał w celu przywłaszczenia biżuterię w postaci złotej bransoletki wartości 7000 zł, złotych kolczyków białych z cyrkoniami w komplecie z pierścionkiem i zawieszka o łącznej wartości 500 złotych, złotego pierścionka z czarnym kamieniem wartości 300 złotych oraz złotego pierścionka z trzema oczkami z cyrkonii o nieustalonej wartości powodując straty o łącznej wartości około 7800 złotych na szkodę K. K.. Ponadto, prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie drugiego czynu, polegającego na tym, że

w okresie od stycznia 2011 roku do 7 listopada 2012 roku w miejscowości G. (...), gm. P., pow. (...), woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wielokrotnie dostając się do wnętrza budynku mieszkalnego i pomieszczeń gospodarczych przełamując zabezpieczenia lub też dostając się w inny sposób zabrał w celu przywłaszczenia różne przedmioty w ten sposób, że w styczniu 2011 roku zabrał laptopa H. wartości 3000 złotych, w lipcu 2011 roku kamerę cyfrową S. (...) wartości 2500 złotych, latem 2011 roku rower górski wartości 1000 złotych, w dniu 18 listopada 2011 roku olej grzewczy

w ilości 1000 litrów o wartości 3 762,80 złotych, w dniu 19 grudnia 2011 roku olej grzewczy w ilości 1000 litrów o wartości 4 218,90 złotych, w dniu 30 grudnia 2011 roku olej grzewczy w ilości 1000 litrów o wartości 4 120,50 złotych, zimą 2011 roku kask ochronny wartości

70 złotych, elementy odzieży o wartości 500 zł, hantle wartości 50 zł oraz suszarkę do prania wartości 70 złotych, podważając drzwi garażowe, również zimą 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia komputer stacjonarny wraz z monitorem o wartości 3000 złotych, w lutym 2012 roku płaszcz skórzany zielony wartości 1000 złotych oraz dziecięce ubrania wartości około 300 złotych, w dniu 11 kwietnia 2012 roku DVD marki G. wartości 700 złotych oraz rower górski (...) wartości 400 złotych, konsolę (...) wartości 400 złotych oraz 13 płyt wartości 300 złotych, w dniu 30 kwietnia 2012 roku dostając się do domu poprzez wypchnięcie okna w salonie aparat C. wraz z pamięcią wartości 853,90 złotych, w bliżej nieustalonym dniu w okresie września lub października 2012 roku skaner H. wartości 100 złotych oraz drukarkę wartości 100 złotych, używając zabranych synowi D. K. (1) kluczy lub podważając drzwi balkonowe, w dniu 3 października 2012 roku dostając się do domu przy użyciu zabranych uprzednio synowi D. K. (1) kluczy żelazko marki P. wartości 200 złotych oraz dwie pary butów wartości

500 złotych oraz torbę podróżną, w dniu 4 października 2012 r. tablet G. wartości

1000 złotych, w dniu 5 października 2012 r. laptop marki S. wartości 2400 złotych oraz czarny płaszcz skórzany wartości 4000 złotych, w dniu 10 października 2012 roku zegar ścienny, świecznik mosiężny, lampę elektryczną oraz kartę bankomatową (...)

o nr (...) na nazwisko K. K., perfumy (...) oraz inne perfumy damskie, torbę podróżną o łącznej wartości 1500 złotych, w dniu 16 października 2012 roku dostając się do wnętrza budynku poprzez podważenie zamka w drzwiach balkonowych dwa termostaty wartości 100 złotych, kosmetyki wartości 50 złotych, w dniach od 16 do 18 października 2012 r. dostając się do wnętrza w ten sam sposób zabrał świecznik mosiężny wartości około 200 złotych, w dniach 22-23 października 2012 roku zabrał olej grzewczy w ilości 300 litrów o wartości 1232,46 złotych, w dniu 25 października 2012 roku buty firmy (...) wartości 235 złotych oraz komplet sztućców wartości około 200 złotych,

w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 2012 roku antenę samochodową o nieustalonej wartości, w dniu 7 listopada 2012 roku rajstopy oraz kosmetyki o wartości 70 złotych, powodując straty w wysokości około 38 133,56 złotych na szkodę K. K.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim wyrokiem z dnia 2 marca 2017 roku, sygn. akt II K 99/14 zmienił opis pierwszego z zarzucanych oskarżonemu czynów i został on uznany winnym tego, że: w nieustalonym dniu na przełomie 2008 i 2009 r. w miejscowości G. (...) przywłaszczył rzeczy w postaci złotej bransoletki o wartości nie mniejszej niż 6.616,26 złotych, kompletu biżuterii złożonego z dwóch złotych kolczyków z białymi cyrkoniami, złotego pierścionka z białymi cyrkoniami i zawieszki na łańcuszek z białymi cyrkoniami o wartości nie mniejszej niż 400 złotych, złotego pierścionka z czarnym kamieniem o wartości nie mniejszej niż 250 złotych i złotego pierścionka z trzema cyrkoniami

o wartości nie mniejszej niż 200 złotych wchodzące w skład majątku dorobkowego, które znajdowały się w budynku mieszkalnym, działając przez to na szkodę K. K. i powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 7.466,26 złotych, za który na podstawie art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazano oskarżonego, a na podstawie art. 284 § 1 k.k. wymierzono mu karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Wymienionym wyrokiem Sąd zmienił także opis drugiego z zarzucanych oskarżonemu czynów i został on uznany winnym tego, że:

a) w okresie od nieustalonego dnia stycznia 2011 r. do nieustalonego dnia marca 2011 r. w miejscowości G. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczył rzeczy wchodzące w skład majątku dorobkowego, które znajdowały się w budynku mieszkalnym, działając przez to na szkodę K. K. i powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 1.600 złotych w ten sposób, że:

- w nieustalonym dniu stycznia 2011 r. przywłaszczył laptop marki H. o wartości nie mniejszej niż 800 złotych,

- w nieustalonym dniu w okresie od stycznia 2011 r. do marca 2011 r. przywłaszczył komputer stacjonarny marki T. o wartości nie mniejszej niż 600 złotych i monitor marki E. o wartości nie mniejszej niż 200 złotych,

za który na podstawie art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazano oskarżonego, a na podstawie art. 284 § 1 kk wymierzono mu karę czterech miesięcy pozbawienia wolności,

b) w okresie od nieustalonego dnia czerwca 2011 r. do nieustalonego dnia września 2011 r. w miejscowości G. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczył rzeczy wchodzące w skład majątku dorobkowego, które znajdowały się w pomieszczeniu gospodarczym przy garażu i budynku mieszkalnym, działając przez to na szkodę K. K. i powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 400 złotych w ten sposób, że:

- w nieustalonym dniu w okresie od czerwca 2011 r. do września 2011 r. przywłaszczył rower górski nieustalonej marki, który znajdował się w pomieszczeniu gospodarczym przy garażu o wartości nie mniejszej niż 200 złotych,

- w nieustalonym dniu lipca 2011 r. przywłaszczył kamerę marki S., która znajdowała się w budynku mieszkalnym o wartości nie mniejszej niż 200 złotych,

za który na podstawie art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazano oskarżonego, a na podstawie art. 284 § 1 kk wymierzono mu karę trzech miesięcy pozbawienia wolności,

c) w okresie od dnia 18 listopada 2011 r. do nieustalonego dnia lutego 2012 r., jednak nie później niż do dnia 20 lutego 2012 r. w miejscowości G. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy wchodzących w skład majątku dorobkowego, jak również stanowiących wyłączną własność K. K., które znajdowały się w budynku mieszkalnym, garażu i pomieszczeniu gospodarczym przy garażu, po uprzednim włamaniu, działając przez to na szkodę K. K. i powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 13.442,20 złotych, w ten sposób, że:

- w dniu 18 listopada 2011 r., dostając się do garażu poprzez podważenie drzwi nieustalonym narzędziem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju grzewczego w ilości 1.000 litrów o wartości 3.762,80 złotych, stanowiącego wyłączną własność K. K.,

- w dniu 19 grudnia 2011 r., dostając się do garażu poprzez podważenie drzwi nieustalonym narzędziem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju grzewczego w ilości 1.000 litrów o wartości 4.218,90 złotych, stanowiącego wyłączną własność K. K.,

- w dniu 30 grudnia 2011 r., dostając się do garażu poprzez podważenie drzwi nieustalonym narzędziem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju grzewczego w ilości 1.000 litrów o wartości 4.120,50 złotych, stanowiącego wyłączną własność K. K.,

- w nieustalonym dniu grudnia 2011 r., dostając się do pomieszczenia gospodarczego przy garażu poprzez podważenie drzwi garażowych nieustalonym narzędziem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kasku nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 70 złotych, stanowiącego wyłączną własność K. K.,

- w nieustalonym dniu grudnia 2011 r., dostając się do pomieszczenia gospodarczego przy garażu poprzez podważenie drzwi garażowych nieustalonym narzędziem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butów zimowych, kożucha, kurtki i innej nieustalonej odzieży nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 500 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K.,

- w nieustalonym dniu grudnia 2011 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu posiadanych przez siebie oryginalnych kluczy, jednak wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch kompletów hantli metalowych nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 90 złotych i suszarki do prania nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 50 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K.,

- w nieustalonym dniu lutego 2012 r., jednak nie później niż w dniu 20 lutego 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu posiadanych przez siebie oryginalnych kluczy, jednak wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia płaszcza skórzanego koloru zielonego nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 480 złotych oraz kożucha i innych nieustalonych ubrań nieustalonej marki o łącznej wartości nie mniejszej niż 150 złotych, wchodzących w skład majątku dorobkowego,

za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazano oskarżonego, a na podstawie art. 279 § 1 kk wymierzono mu karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności,

d) w okresie od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. w miejscowości G. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy stanowiących wyłączną własność K. K., które znajdowały się w budynku mieszkalnym, w tym po uprzednim włamaniu, działając przez to na szkodę K. K. i powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 1.574 złote, w ten sposób, że:

- w dniu 11 kwietnia 2012 r., dostając się do otwartego budynku mieszkalnego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odtwarzacza DVD marki G. o wartości nie mniejszej niż 150 złotych, roweru (...) nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 400 złotych, konsoli (...) marki S. wraz z ładowarką o wartości nie mniejszej niż 250 złotych i nieustalonej ilości, jednak nie mniejszej trzynastu gier na konsolę (...) o wartości nie mniejszej niż 150 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K.,

- w dniu 30 kwietnia 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego poprzez wypchnięcie okna w salonie, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia aparatu marki C. wraz z kartą pamięci o wartości nie mniejszej niż 624 złote, stanowiącego wyłączną własność K. K.,

za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazano oskarżonego, a na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę jednego roku pozbawienia wolności,

e) w okresie od nieustalonego dnia w okresie od września 2012 r. do października 2012 r. do dnia 7 listopada 2012 r. w miejscowości G.(...) i w miejscu nieustalonym, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy wchodzących w skład majątku dorobkowego, jak również stanowiących wyłączną własność K. K., które znajdowały się w budynku mieszkalnym i garażu, a ponadto były przymocowane do samochodu, w tym po uprzednim włamaniu, działając przez to na szkodę K. K. i powodując straty o wysokości nie mniejszej niż 5.755,96 złotych w ten sposób, że:

- w nieustalonym dniu w okresie od września 2012 r. do października 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu oryginalnych kluczy znajdujących się w posiadaniu D. K. (1), wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia skanera marki H. o wartości nie mniejszej niż 150 złotych i drukarki marki H. o wartości nie mniejszej niż 50 złotych, wchodzących w skład majątku dorobkowego,

- w dniu 3 października 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu oryginalnych kluczy znajdujących się w posiadaniu D. K. (1), wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby do laptopa marki H. o wartości nie mniejszej niż 90 złotych, żelazka marki P. o wartości nie mniejszej niż 50 złotych i torby podróżnej na kółkach nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 100 złotych, wchodzących w skład majątku dorobkowego oraz butów skórzanych typu oficerki nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 200 złotych i butów skórzanych typu pantofle nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 100 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K.,

- w dniu 4 października 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu oryginalnych kluczy znajdujących się w posiadaniu D. K. (1), wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia tableta marki G. wraz z etui, ładowarką i słuchawkami o wartości nie mniejszej niż 50 złotych i laptopa marki S. wraz z zasilaczem, płytą DVD i dokumentacją o wartości nie mniejszej niż 1.830 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K. oraz płaszcza skózanego marki S. koloru czarnego o wartości nie mniejszej niż 183,50 złotych, wchodzącego w skład majątku dorobkowego,

- w dniu 10 października 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu oryginalnych kluczy znajdujących się w posiadaniu D. K. (1), wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby podróżnej nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 50 złotych, nieokreślonych ilościowo perfum marki P. i innych nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 100 złotych i karty bankomatowej (...) wystawionej na K. K., stanowiących wyłączną własność K. K. oraz zegara ściennego mosiężnego marki Q. o wartości nie mniejszej niż 400 złotych i lampki nocnej mosiężnej nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 350 złotych, wchodzących w skład majątku dorobkowego,

- w dniu 16 października 2012 r. dostając się do budynku mieszkalnego poprzez podważenie śrubokrętem drzwi balkonowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch termostatów grzejnikowych nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 50 złotych, wchodzących w skład majątku dorobkowego oraz nieustalanej ilości kosmetyków marki L. i innych nieustalonych marek o wartości nie mniejszej niż 100 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K.,

- w okresie od dnia 22 października 2012 r. do dnia 23 października 2012 r., dostając się do garażu poprzez podważenie drzwi nieustalonym narzędziem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju grzewczego w ilości nieustalanej, jednak nie mniej niż 300 litrów o wartości nieustalanej, jednak nie mniejszej niż 1.232,46 złotych, stanowiącego wyłączną własność K. K.,

- w dniu 25 października 2012 r., dostając się do budynku mieszkalnego przy użyciu oryginalnych kluczy znajdujących się w posiadaniu D. K. (1), wbrew wiedzy i woli K. K., w czasie obowiązywania nakazu opuszczenia budynku mieszkalnego oraz zakazu zbliżania się i kontaktowania się z K. K. i D. K. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butów skórzanych marki W. o wartości nie mniejszej niż 200 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K. oraz kompletu sztućców nieustalanej marki o wartości nie mniejszej niż 300 złotych, wchodzącego w skład majątku dorobkowego,

- w nieustalonym dniu listopada 2012 r., jednak nie później niż w dniu 7 listopada 2012 r., na parkingu w nieustalonym miejscu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia anteny samochodowej nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 50 złotych, która była przymocowana do samochodu marki O. (...), stanowiącej wyłączną własność K. K.,

- w dniu 7 listopada 2012 r., dostając się do otwartego budynku mieszkalnego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia nieustalonej ilości kosmetyków marki L. i innych nieustalonych marek o wartości nie mniejszej niż 100 złotych oraz nieustalonej ilości par rajstop nieustalonej marki o wartości nie mniejszej niż 20 złotych, stanowiących wyłączną własność K. K.,

za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk skazano go, a na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Za powyższe przestępstwa, Sąd pierwszej instancji wymierzył oskarżonemu karę łączną trzech lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono czas zatrzymania oskarżonego od dnia 12 października 2012 roku do dnia 12 października 2012 roku, a także orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. K. kwoty 21.428,54 zł.

Powyższy wyrok zaskarżyli Prokurator oraz obrońca oskarżonego.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej punktu II sentencji wyroku poprzez uznanie, że czyny opisane w pkt II litery a i b stanowią odrębne czyny ciągłe.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz 438 pkt 3 i 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a polegający na uznaniu przez sąd, że J. K. dopuszczając się przywłaszczenia mienia opisanego w literach a i b punktu II sentencji wyroku działał w ramach zamiaru odnawialnego i w związku z tym popełnił dwa odrębne czyny ciągłe, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wskazane powyżej czyny zostały popełnione jako jeden czyn ciągły popełniony w warunkach art. 12 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, że czyny opisane w literach a i b punktu II sentencji wyroku stanowią jeden czyn ciągły i wymierzenie za ten czyn J. K. kary 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Natomiast obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego w zakresie pkt I w części dotyczącej kary oraz w zakresie pkt II, III i IV w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Obrazę przepisów postępowania tj:

a. art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. polegające na skazaniu oskarżonego za przywłaszczenie rzeczy wchodzących w skład majątku dorobkowego w okresie od czerwca 2011 roku do września 2011 roku tj przestępstwa z art. 284 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w sytuacji gdy wartość dwóch przywłaszczonych przedmiotów z czynu określonego w pkt II litera b zaskarżonego wyroku została określona po 200 złotych każdy, co winno skutkować uznaniem tego czynu za wykroczenie z art. 119 k.w., którego karalność ustala;

b. art. 17 § 1 k.p.k. pkt 10 k.p.k. art. 51 § 2 k.p.k. w zw. z art. 98 § 1 kro w zw. z art. 92 kro, polegającego na prowadzeniu postępowania sądowego gdy brak było wymaganego wniosku osoby uprawnionej tj. D. K. (1);

2. rażącą surowość i tym samym niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności w stosunku do stopnia winy, motywacji, właściwości oraz warunków osobistych oskarżonego.

Podnoszące powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w zakresie punktu II, a w zakresie pkt I o zmianę wyroku i wymierzenie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku próby i oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

2. zaś w przypadku nie uwzględnienia powyższego wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie z tym, że Sąd Odwoławczy uznał, że nie tylko czyny przypisane w pkt II litera a i b stanowią jeden czyn ciągle popełniony w warunkach art. 12 k.k. lecz całość czynów przypisanych oskarżonemu w pkt II sentencji wyroku stanowi czyn ciągle popełniony w warunkach art. 12 k.k. Tym samym Sąd Odwoławczy przyjął kwalifikację tego czynu zgodną z zarzutem aktu oskarżenia modyfikując jego opis z przyczyn wskazanych poniżej. Sąd Odwoławczy tym samym nie podzielił stanowiska Sądu I Instancji, który w pisemnych motywach wyroku uznał w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu J. K. i opisanemu w punkcie 2 aktu oskarżenia, że nie mógł działać z góry powziętym zamiarem obejmującym okres blisko 2 lat. Sąd I Instancji podkreślił, że ze zgromadzonego materiału dowodowego ewidentnie wynika, że oskarżony J. K. zabierał rzeczy, sprzedawał je i przeznaczał uzyskane środki finansowe na swoje utrzymanie i alkohol, po czym - kiedy znów potrzebował pieniędzy - ponownie wracał i postępował w identyczny sposób. Zdaniem Sądu Rejonowego był to, zatem zamiar odnawialny, obejmujący co najwyżej kilka miesięcy. Zdaniem Sądu Odwoławczego zgodzić się należy ze stanowiskiem zawartym w apelacji Prokuratora, że oskarżony w okresie objętym zarzutem dopuszczał się czynów zabronionych na szkodę tych samych pokrzywdzonych, a popełnione czyny charakteryzowały się tym samym modus operandi, zaś uzyskane z niego środki finansowe przeznaczone były na ten sam cel. Oskarżony okradając systematycznie żonę i syna realizował w ten sposób swoje potrzeby i dokonywał jednorazowej kradzieży takiego rodzaju i ilości przedmiotów, które możliwe były do jednorazowego zbycia i szybkiego uzyskania środków na swoje potrzeby. Jednocześnie dzieląc argumentację zawartą w apelacji Prokuratora Sąd Odwoławczy uznał, że nie tylko czyny przypisane oskarżonemu w pkt II a i b zaskarżonego wyroku stanowiły czyn ciągle (jak chciał tego Prokurator), lecz wszystkie czyny przypisane oskarżonemu w pkt II części dyspozytywnej wyroku stanowiły jedno przestępstwo ciągle popełnione w warunkach art. 12 k.k. w okresie od stycznia 2011 roku do 7 listopada 2012 roku. W tym miejscu dodatkowe podnieść należy, że za przyjęciem konstrukcji zawartej w art. 12 k.k. przemawia także fakt, że odstępnymi pomiędzy poszczególnymi działaniami przestępczymi oskarżonego wynosiły od kilkunastu dni do trzech miesięcy, a więc odstępnymi czasowymi pomiędzy nimi nie był wielki.

Sąd Odwoławczy podzielił także stanowisko zawarte w apelacji obrońcy odnośnie braku wniosku D. K. (1) o ściganie oskarżonego za kradzież przedmiotów stanowiących jego własność i uzupełnił przewód sądowy poprzez dodatkowe przesłuchanie D. K. (1). W trakcie przesłuchania przed Sądem Odwoławczym świadek D. K. (1) wskazał, które przedmioty stanowiły jego własność oraz oświadczył, że żąda ścigania i ukarania J. K. – jego ojca – za kradzież tych przedmiotów (k. 2019). Zeznania D. K. (1) odnośnie własności wymienionych przez niego przedmiotów potwierdziła oskarżycielka posiłkowa K. K.. Tym samym wobec złożenia przez D. K. (1) wniosku o ściganie swojego ojca ustala ujemna przesłanka procesowa, o której mowa w apelacji obrońcy oskarżonego. W tym miejscu należy przypomnieć orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2016 r. w sprawie III KK 452/15 zgodnie, z którym „wniosek o ściganie może być złożony na każdym etapie postępowania, w tym także w postępowaniu odwoławczym, a nawet po jego prawomocnym umorzeniu - o ile nie nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa ściganego na wniosek”.

Uwzględnienie apelacji Prokuratora i przyjęcie, że czyn zarzucany oskarżonemu w pkt drugim aktu oskarżenia został popełniony w warunkach art. 12 k.k. uczyniło bezzasadnym także zarzut I a zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego. Zarzut ten zasługiwałby na uwzględnienie, gdyby prokurator nie wniósł w tym zakresie apelacji na niekorzyść oskarżonego.

Kierując się powyższą argumentacją Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok ten sposób, że

uznał J. K. za winnego popełnienia czynu z pkt 2 a/o eliminując z opisu czynu podane wartości jednostkowe poszczególnych przedmiotów i przyjmując, że wymienione w tym zarzucie przedmioty w postaci: laptopa H., roweru górskiego, kasku ochronnego, odtwarzacza marki (...), roweru górskiego (...), konsoli (...), 13 płyt na konsolę (...), skanera i drukarki, tableta G., oraz laptopa marki S., a także torby podróźnej stanowiły własność D. K. (1) i wartość tych przedmiotów wyniosła nie mniej niż 4.100 złotych, zaś łączna suma strat na szkodę K. K. i D. K. (1) wyniosła co najmniej 22.772,16 złotych i za tak opisany czyn na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zb z art. 278 § 1 k.k. w zb z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Jeżeli chodzi o wartość poszczególnych przedmiotów oraz ogólną sumę strat to Sąd Okręgowy podzielił ustalenia Sądu I instancji i przyjął, że wartość poszczególnych przedmiotów, których kradzieży dopuścił się J. K. była taka, jak wskazał to Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku. Podkreślić należy, że kara wymierzona za przypisany oskarżonemu wyrokiem Sądu Odwoławczego czyn drugi w wymiarze 3 lat jest niższa niż kary za poszczególne czyny przypisane oskarżonemu w zaskarżonym wyroku w ramach tego samego czynu. Natomiast wymierzona przez Sąd Odwoławczy kara łączna 3 lat pozbawienia wolności odpowiada wymiarowi kary łącznej przyjętej w wyroku Sądu Rejonowego. Tym samym Sąd Odwoławczy zmieniając opis czynu nie pogorszył sytuacji oskarżonego jeżeli chodzi o wymiar kary pozbawienia wolności. Zmieniając opis czynu drugiego i przyjmując, że część przedmiotów stanowiła własność D. K. (1) Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok także w zakresie obowiązku naprawienia szkody i na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. K. kwoty 17.328,54 złotych, a na rzecz D. K. (1) kwoty 4.100 złotych. Przy czym podkreślić należy, że suma zasądzonych z tytułu naprawienia szkody kwot na rzecz K. K. i D. K. (1) odpowiada kwocie zasądzonej na rzecz K. K. zaskarżonym wyrokiem. Ustalając wysokość obowiązku naprawienia szkody Sąd Odwoławczy kierował się wyliczeniami zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (por. k. 1-4 oraz k. 19).

W ocenie Sądu Odwoławczego zarzut niewspółmierności kary pozbawienia wolności zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wymierzając karę pozbawienia wolności za czyn drugi, jak i karę łączną Sąd Okręgowy podzielił argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (por. k. 18-19). Zgodzić się należy z Sądem I instancji, że czyny przypisane oskarżonemu charakteryzują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i wyrządziły pokrzywdzonym K. K. i D. K. (1) dotkliwą szkodę zarówno materialną, jak i psychiczną uniemożliwiając im normalne funkcjonowanie z uwagi na kradzież przedmiotów niezbędnych do codziennego życia w tym oleju opałowego. Niewątpliwie okolicznością obciążającą mającą wpływ na stopień społecznej szkodliwości jest także wielokrotność i zuchwałość działania oskarżonego a także prawie dwuletni okres popełnienia czynu zarzucanego w pkt drugim aktu oskarżenia. Wpływ na wymiar kary miała także wielokrotna karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i przestępstwo przeciwko rodzinie.

Reasumując stwierdzić należy, że orzeczona kara i środek karny adekwatne są do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, do stopnia zawinienia oskarżonego, oraz do jego warunków i właściwości osobistych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w wyroku.